Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25941
Copyright: Admont, Benediktinerstift

illi ecclę l tamq; animq; pdnio. atq; inau
dite p̃sũptionis audacia sup̃sit mecũ. Sz q̃de
qd nam uelle uos gr̃am petitis habe cuem
ut redeptori nro p his talib satisfacere uta m̃
tis mentione ut dignũ ē cũ lacrimis debeatis.
q̃a si illi satisfactio ñ fuit. qd nra relaxatio l
gr̃a potuit ceru referre. Ilũ tam adhuc in p̃sũp
tq; rumis l eramũ defensionib mee uos cerni
mus. q̃lis ul deo l hominib uia sit satisfactio
ñ uidem. Te enim do ē hominib se satisfacere
magnitudo uia patent euidentq; cognoscat.
si ē deuia ad rectitudinē ē p̃sũptua ad hu
militatis normā reducat. p hoc ē di peccatu
ros ē hominũ gr̃am ceru agnoscatis. ℭ

Laurentio magstr militũ. xxv.

PETIIT BONAITIVS viii.
uir magnificus ut uire glę seri
bere deberem. quin nauigantib
alis ē filio ipsi simult ēt licentia nau
gandi. Et q̃mus de gl̃a uia ceru simus.
q̃a nichil qd indiscretũ ē faciat s; omia
sapient intendat hortam tam. ut si alii
relaxant. ille ñ debeat remanere. ne forsitan
ñ ex ratione s; factũ ex sola timiditate
uideat. Nos tam q̃ p̃sentes estis. q̃tatis si
d̃ratione gnale ē utilitate attendentes. me
li qd expediat potestis adimere. ℭ.

Cilfart magstro militũ. xxx.

LATORES PRESENTIV
de hystrie ad nos paruib uenen
tes. tanta nob bona glę uire retulerit. ut in
reddenda nos uob gr̃ias actione uche
mter accendent. Cognouim nāq; qd
mt curas minuere uob gubnationis
illaq; paruũ perpua de animarũ
lucris sollicitudinē habeat. Ita
eranũ corda ad unitate
festinare uos ecclę reuocare.
ut q̃mũ ad desidium
urm punet nullu il
lic ab aplica
saguinũ remanere
uelitis ecclia. tantq; uos beati Petri
aplorq; pncipis amor accendit. ut oiule
ipsi eum a dno omniũ creatore s̃ tradere su
mo redimentis cũ desidio capiatis. Ly abe
glose filii ex tanto taliq; ope p̃fixa de di
uina retributione fiducia. in q̃ uos ñ solu nra
adhortatio. s; ē aplicus sermo q̃q; firmat.
q̃a si q̃ suu fecit peccatorē ab error uie suę
saluab aiam ei a morte. ē opiu multitudinē
peccoq. Quantalibet enim sit temporalis affluen
tia certe p̃spitas habet finē suum. unmum
mortis. hoc ū qd de aiaq; luis appbendistis
studiũ tenet fixa spei suę firmitudinē. etne
scil uitę retributionē. Premisso q̃ppt pulne
salutationis affectu hortam gl̃am uram.
ut p̃ uitate sce fidei l celu q̃m uob ipse um
tatis auctor tribuit studiosis p̃agatis. ē q̃sq;
potuitis in sinu matis ecclę absesinatis siu
reuocantes error adhortatione stimia so
ueatis. hoc ē pagentes. ē q̃s p uos dns suo
ouli redimentis ocesserit. ita defensioni uire
solacis, ptegatis. ut ñ sit qd in error sit
posita. reuentes ad salubre silium
uale [illegible] am amplificare. Dum
enim uos causas di in tra agitis. ipse l hic actus
uros, precionis suę felicit disponit ope. ē
in etna uob uita quā cupitis p tanto bono
uro retributor exis tit.

Mastalonis. xxxvi.

RESPONSALIV VRO
relatione cōpmit. qd p amore
unitatis ecclę tanto uos diuinu
beli ardor accendit. ut q̃scuq;
ualu eritis ñ desinatis ad sinũ
matis ecclę reuocare. atq; ut boni fidelisq; fa
mulus lucrũ contradie de accepto dono tuo
dno redeptori nro cũ suma mitis mentione
facere ñ desistatis. Et q̃dē uementē ad nos
ut potum ex corpalis usus ostensione didi
cim. bonũ ū qd ex diuina inspiratione in
mitis tue cartitate manebat occultũ. desida
bili nē opis attestatione cognoscim. Ly nde
diuine mite gr̃ias inestabili laude reddentes
hortam dilectionē tuā. atq; q̃b ualem ad
monitionib sportam. ut q̃mũ acceptũ ta
lentũ occultantes pena p̃turbat. tantum
lucrũ faciatis. atq; p hoc de celestis regni
peceptione leuatis dnice uocis mutatio
te desidabilit ad petendu corroboret. Scire
te nāq; dilme fili uenit qd fructus hui q̃m
appbendistu studii retributionis suę ñ carat